

[Bernhard Baunsgaard]

stod der oprindeligt, at det kunne man gøre ved at søge lovgivningen forenklet, så sagerne afgøres ikke behøvede at afvente en detaljeret vurdering af voldsskaders udvikling og omfang. Vel, det kan set ud fra ét synspunkt virke meget godt; men at forenklen den danske retstilstand er vi meget betænkelige ved. Nu er det blevet til, at man drøfter lovgivningen i straffelovrådet med henblik på en forenkling. Det er mig magtpåliggende at understrege, at vi ikke på nogen måde ønsker på forhånd at godkende en sådan forenkling, specielt set ud fra den oprindelige tekst.

Der er et andet af ændringsforslagene, jeg gerne vil omtale. Det er ændringsforslag nr. 13. Det går ud på, at der kommer til at stå: »Voldsdømtes indsættelse til afsoning prioriteres fortsat højt.« Det vil vi gerne være med til. Og så kommer det: »Endvidere opretholdes midler til en midlertidig forøgelse af afsoningskapaciteten, samtidig med at der søges gennemført andre foranstaltninger med henblik på at nedbringe ventetiderne for afsoning af idømte frihedsstraffe.«

Jeg vil gerne have lov til at citere her, hvor man i virkeligheden taler om at forøge fængselskapaciteten, noget fra Gretelise Holms bog »Lov og ret – magtens medløbere. Opgør med myten om social retfærdighed og human kriminalpolitik«. Jeg vil minde om, hvad vores tidligere ombudsmand, Lars Nordskov Nielsen, har sagt om dette at spærre folk inde, at det er kulturfremmed for den danske kultur, og at han bliver rystet, hver gang han har besøgt et menneske i fængsel. Gretelise Holm nævner, at den tidligere direktør for fængselsvæsenet, nuværende landsdommer H. H. Brydenscholt, i 1982 har offentliggjort for Europarådet en rapport, hvori det fastslås, at Danmark blandt de europæiske lande ligger helt i top med hensyn til anvendelsen af frihedsstraf. Hun fortsætter: »I 1979 blev der pr. 100.000 danskere idømt 300 frihedsstraffe. De tilsvarende tal var f.eks. i Sverige og England 150–160, medens Holland, som vi plejer at sammenligne os med på politiske og kulturelle felter, kun idømte 110 frihedsstraffe pr. 100.000 indbyggere.«

I samme bog omtales en teori, der går ud på, at antallet af frihedsstrafdomme altid vil overstige kapaciteten i fængslerne, og når jeg ender med at anbefale, at vi alligevel støtter

dette forslag, beder jeg om, at man vil forstå, at det er under et bestemt forbehold om, at vi ikke indtager denne førstestilling blandt de europæiske lande, som Danmark indtager efter Brydenscholts rapport for Europarådet. Vi må ikke fortsat indespærre så mange, som vi gør – specielt ikke ud fra teorien om, at øger vi kapaciteten, stiger antallet af domme med frihedsberøvelse.

Dette siger jeg ud fra ønsket om, at vi tager op, hvad vi så kan gøre. Jeg vil også understrege, at politiet har en meget vanskelig opgave, også fordi der blandt kredse i befolkningen sker en optræning af de midler, man bruger for at få noget, som man ønsker – et ønske, som ikke deles af et flertal. Statsministeren kaldte det terrortilstande. Det er vel nok et hårdt ord, men det er utilstedeligt, at man bruger magt i stedet for diskussion og ret, og dette med øgningen af kapaciteten er altså betænkeligt, når vi ikke har været gennem alle de andre diskussioner.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne give udtryk for, at vi er meget taknemlige og glade over, at forslaget ser ud til at få tilslutning fra måske endda hele folketinget. Vi har lagt vægt på dette, fordi det er vores opfattelse, at der i hele folketinget er et ønske om at øge indsatsen mod volden, og vi synes, det ville være ulykkeligt, hvis partier, der havde dette fællesmål, ikke kunne enes om en slags handlingsprogram for at nå målet.

Det, der i virkeligheden er tale om, er nemlig et handlingsprogram bestående af mange punkter, som skal realiseres i de kommende år, og det siger jeg også i relation til indlægget fra SFs ordfører. Det er et handlingsprogram, der vedrører kommunerne. Det er klart, at der med de økonomiske midler, kommunerne har i øjeblikket, kan blive behov for en koordineret indsats mellem kommuner og stat, men afgørende er det, at vi ikke uden videre blot tænker på en forøgelse af politiet uden samtidig at lægge vægt på det forebyggende.

Det er netop det væsentlige i dette handlingsprogram, at man først og fremmest sætter ind på det forebyggende, herunder når det drejer sig om videovold og anden filmvold, og jeg har stor tillid til, at den undersøgelse, der sættes i gang, vil føre til resultater,